

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ е първият
варненски провинциален ежедневник
ОСНОВАНЪ 1912 ГОДИНА
Администрация ул. „Мария Луиза“ № 4
Телефони: 23-23, 23-16, 25-08
Дневна служба: 23-23
Генерален редактор: СЕЛКО Д. ПУРЧОНОВ

НОВИНИ

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е най-много
четения вестник в северна България.
ТАРИФА по която „Варненски новини“ лези
ти реклами: за II и III страници по 250 лв. и
с.м., I и IV — по 3 лв. с.м., годишни и
члани — по 60 лв. публикацията, официална на обя-
вления по 250 лв. с.м., при с.м. по 1 лв. и
булгарски хроникисти по 5 лева на годишен рсч.
АБОНАМЕНТЪ: за година — 300 лева,
6 месеца — 160 лева. Годишният абонамент
кукубин в 600 лева.

Мнения се намират в надвечерното на тържес седишми вътрешни политически събития

Букурещ 19. Полити-
кит борби в Румъ-
е все по-вече се ожес-
чават. Според добре
познати политически
жове, Румъния се на-
ва в надвечерното
твърде сериозни вжт-
ни политически съби-
тия. Политическит
ди очакваха с инте-
с оповестената реч
Нихалаке, която бѣ
редѣлена за днес, обя-
вения бѣ оповестено
колониит на в. „Ди-
яца“ че Михалаке
да държи своята
в която щѣше да
прави изложение по
прешното и външно
ложение на Румъния.
Общава се, че Национал-
нистката партия продължа-
ва организира своята селска
ря. Твърди се, че членовеѣ
ардната били добре възбуждени
партията на националѣ ца-
нитѣ щѣла да бѣде из-
ва в борбата съ лѣвитѣ
в случай, че тѣ ми-
ва настѣпление.

Замането на Мадридъ

Варна на бунтовниците нѣма
гражданската война. На-
милост към бунтовниците
поречитѣ сведения за по-
ложенията въ Испания.
рижъ, 20. „Пари соаръ“
а, че съобщенията за по-
нието въ Испания сѣ най-
воречиви.
ио Кадикс днесъ съоб-
а, че Билбао падналъ въ
на бунтовниците.
ио влизането си въ града
бунтовниците заварили разру-
и църкви и много избити
мани.
Долуперъ обаче опровер-
ази новина и заявява,
а Билбао съществувала
а републиканска дисци-
на.
поредъ други сведения бу-
ническит войски се на-
на 500 ме.ра отъ гра-
а френско испанската гра-
пристигнали съ хиляди
инсузи за да наблюдаватъ
менията около Ирунъ. Съ-
рили тѣ сѣ наблюдавали
по добре. Градътъ е билъ
паметни.
кореспондентъ на Юнайтедъ
телеграфъа отъ Мад-
а, че последнитѣ седмици
а гражданската война сѣ
и Испания предъ про-
ста.
Замането на Мадридъ отъ
варненитѣ Франко и Молла
да тури край на граж-
ката война въ Испания.
Варна 19. Споредъ съоб-
на отъ Мадридъ, правител-
а е решило да предпри-
аща офанзива по всички
тове. Отраднитѣ че бж-
засилени за да може по-
а да се приключи граж-
ката война. Правителство-
а наредило отъ сега ната-
да не се прави абсолют-
ническа милост спрямо
бунтовницитѣ. Като поводъ за
а взематъ жестокоститѣ
а отъ страна на бун-
нитѣ при превземането
ахадосъ, а така сжщо и
андирането на Санъ-Се-
ианъ.

Кога ще бждатъ разглеждани законопроектитъ за стабилитѣта на чиновницитѣ и за полицията

Ще бждатъ ли произведени законодателнитѣ избори презъ втората половина на мѣцъ октомврий. Има ли разногласия въ кабинета по из-
бирателния законъ. Участието на професионалнитѣ организации въ управленето на страната е ли конституционенъ въпросъ. Какво става
съ законопроектитъ за стабилитѣта на държавнитѣ чиновници и за полицията. Прегрупирането на политическитѣ сили въ страната.

(Разговоръ на м-ръ председателя г. Кюсеивановъ съ редактора на „Варненски новини“)

Отъ нѣколко дни, за-
внори пѣтъ презъ насто-
ящия сезонъ, м-ръ предсе-
дателя г. Кюсеивановъ, е
въ Варна. Следъ уморите-
лната работа въ столи-
цата, президента идва въ
града ни съ намърение да
прекара нѣколко спокойни
дни край бреговетѣ на
Черно море. На морския
брегъ, далечъ отъ шумъ
на голѣмия градъ, снелъ
за малко време отъ гърба
си товара на общественото
служене духътъ на
всѣки единъ укрепва, не-
равитъ си, отпочиватъ.

Но ние, изглежда, не искамъ да
разберемъ, че обществената, даже ко-
гато той е и м-ръ председателъ, се
вуждае отъ почивка. Това, което е необ-
ходимо за всѣки единъ общински
служителъ, е дваждъ по необходимо за
тия, които въ днешнитѣ трудни вре-
мена ръководятъ сжданията на наро-
дътъ. Правитѣлн тази уговорка, ние не
каме да хвърлимъ убогъ въздухъ

лица, организации и делегации, които
поне сега, когато г-нъ м-ръ председа-
тели е на почивка, не трѣбаше да
го смущаватъ и занимаватъ съ иска-
нията си. Ние трѣбва да бждемъ гор-
ди, че първия м-ръ на България е из-
бралъ точно нашъ градъ за почивка.
Но не бива съ прѣвръзватъ си и на-
дотамъ належащи постъпки да про-
говяваме сжкия гостъ. И трѣбва да
признаемъ, че когато по дзадѣсетъ де-
легации на дѣнь се явждатъ и из-
лягъ да бждатъ приети и изслушани,
той който е дошълъ да прекара нѣкол-
ко дни въ чужда почивка, ще бжде
сагуро принуденъ другаде да потър-
си покой и уединение.

Малко по-
иначе стои въпросътъ съ
вестникаритѣ. Първо
журналиста винаги е
длъженъ да освѣтлява
обществото, да става въ-
рен изразителъ на нашу
мѣлитѣ въпроси и да се
интересува, при удобенъ
случай, отъ тѣхното раз-
решение. Следвайки не-

уклонно своята професия,
на вестникаря е про-
стено да открива не-
колко минути отъ вре-
мето сѣредѣлено за по-
чивка на единъ м-ръ
председателъ, и апри-
мѣръ. Пък и м-ръ пред-
седателя г. Кюсеивановъ
обича да разговаря съ
журналиститѣ.

Ето, и днесъ той пакъ
ни приема, усмихнатъ, съ
едно видимо разположе-
ние на духа и съ удовол-
ствие отговори на въпро-
ситѣ, чието разрешение е
предстояще и които се
следатъ и очакватъ съ го-
лѣмъ интересъ отъ бълга-
рския гражданинъ.

Намѣрихме м-ръ предсе-
дателя въ бюфета на мо-
настиря Св. Константинъ,
въ разговоръ съ негови
познати. Г-нъ Кюсеива-
новъ ни посрещна любез-
но и бърза да ни предп-

реди, че никакви особени
новини не носи. Но, все
пакъ, кажете какво Ви
интересува, усмихнатъ, ни
подхвърля той.

— Въ обществото е залег-
нало убеждението, г-нъ м-ръ
председателю, че избиритѣ
иѣма да се произведатъ презъ
втората половина на мѣцъ ок-
томврий. Какво е вашето мнѣ-
ние по този въпросъ?

— Азъ не зная, безъ осо-
бено колебание на каза той,
което е дало поводъ на обще-
ството да мисли, че законо-
дателнитѣ избори ще бждатъ
отложени. Декларацията на
правителството е много ясна
и категорична, щомъ като правителст-
вото не е излязло съ друга, знача остава
въ сила първата му декларация, която
категорично потвърждава всѣки подоб-
ни слухове, между редоветѣ
на които прозиратъ скрититѣ

(Следва на IV та страница)

Единъ нещастенъ случай въ Русе

Срутѣци куфражи затиснати работници
Русе 19 (по телефона) Днесъ
въ града ни стана едно голѣ-
мо нещастие, което, само по
една случайностъ, не може
да вземе голѣмъ брой човѣш-
ки жертви.

Виднитѣ русенски граждани
Крушовъ — Влаевъ строятъ го-
лѣмъ съпритежателски домъ.
Работитѣ въ постройката се
ръководятъ отъ архитектитѣ
Плевъ и Бковъ. Днесъ по об-
куфражитѣ се откърниха отъ
стрѣхата и полетяха къмъ земята.
Бѣха затиснати предпри-
мача Добревъ, 56 год., и него-
виятъ синъ Никола 26 год. отъ
село Шумата, Дръновско.

Благодарение на обстоятел-
ството, че въ момента дру-
гитѣ работници сѣ не намира-
ли вътрѣ въ постройката, пред-
отврати се едно голѣмо не-
щастие. Води се
следствие за установяване на
отговорноститѣ.

Две мнения нѣма, че бозата
„Нектаръ“ бие рекордъ по хра-
нителностъ и леквитостъ. Пий-
те боза „Нектаръ“ 1-3

„Похвалнитѣ усилия на Вар-
ненскитѣ граждани да пред-
ставятъ хубавитѣ постижения
на българина въ областта на
нашето производство, заслу-
жаватъ пълната подкрепа на
правителството“.

А госпожа Кюсеиванова из-
рази своитѣ впечатления са-
мо съ думата:

— „Отлично“.

Следъ почивката м-ръ пред-
седателя и придружаващитѣ
го обходиха втория етажъ на
Централната палата.

Тѣ проявиха особенъ инте-
ресъ къмъ изложениитѣ резбар-
ски произведения на Василъ
Чардаковъ, глухонѣмъ отъ гр.
Провадия и откупиха единъ
папалазъ отъ дърво за троше-
на на орѣхъ.

Не по малкъ интересъ тѣ
проявиха и къмъ всичко друго,
което се излага, като по про-
джително време се биваха
въ двора на Девическата Гим-
назия кждето се показватъ по-
родиста крави, коне и други
животни.

При напушането на тая Па-
лата която остави най-добри
впечатления, както въ м-ръ
председателя така и въ съпру-
гата му. Запитанъ отъ нашия
представителъ за впечатленията
та му отъ тази палата, м-ръ
председателя заяви:

— Азъ съмъ гордъ като бълга-
ринъ да видя какво е пости-
гнато за кратко време бълга-
рското производство“.

Въ 12 ч. и половина м-ръ
председателя, съпругата му и
придружаващитѣ го напуснаха
централната палата и съ авто-
мобилъ се отправиха за авто-
рата изложена палата, която
се помещава въ Търговското
училище и кждето сѣ показва
постиженията въ областта
на нашето национално земе-
дѣлие, скотовъдни произведе-
ния и природнитѣ богатства.

Предъ хола на Тър. Уще,
Министъръ председателя бѣше
посрещнатъ отъ Директора на
Търг. Уще, г. Смиленовъ, и
Началника на Занаятчийския
отдѣлъ, г. Гоговъ.

Следва на 3-та страница

Избирателната система ще опредѣли режима

Какво е направено до сега отъ правителството по избирателния за-
конъ. Идущата седмица ще покаже какъвъ избирателенъ законъ ще
има страната и каква ще бжде системата на бждашето управление.

София 20. (Зора) Въпро-
сътъ за избирателния законъ
не е слязалъ отъ колонитѣ
на печата въ който проави-
ватъ най-разнообразни сѣде-
ния, било за времето, когато
той ще се постави за разгле-
ждане отъ правителството, би-
ло за нѣкои отъ принципитѣ,
на които той щѣла да бжде
изграденъ и т. н. Сжщия то-
зи въпросъ се разисква и въ
общественитѣ срѣди, дѣто все-
ки има своето становище. Не
сѣмнено е, че когато се заго-
вори за произвеждане на за-
конодателнитѣ избори, първо-
то условие, което се поставя
и трѣбва логически да се по-
стави, е въпросътъ пакъ за из-
бирателната система. Въ из-
бирателната система лежи по-
лигиката, която ще се след-
ва отъ нашата държава. Отъ
избирателната система се оп-
редѣля и задържането на ре-
жима, по който ще има да се
управлява нашата страна.

Избирателния законъ се по-
ставя по този начинъ въ цен-
търа на законодателната ра-
бота на правителството и въ
центъра на задачитѣ, съ раз-
решението на които, то бѣ
натоварено отъ държавния
глава.

Никой не потвърди съ-
общението, че законода-
телнитѣ избори ще бж-
датъ отложени. Напро-
тивъ, появила се много-
кратни декларации, глав-
но отъ м-ръ председате-
ля и отъ министра на
Вжтрешнитѣ работи, ка-
то най-близки на този
въпросъ, отъ които личи,
че мандата на правител-
ството обхваща и произ-
веждането на законода-

телнитѣ избори. Прави-
телството до сега на-
рави по избирателния
въпросъ само предварител-
ни разпорѣждания. То
обърна внимание на под-
реждането на избирател-
нитѣ списъци.

Какъвто и да стане, пра-
вителството сѣмтна за своя
първа длъжностъ да даде
избирателни списъци, които
да могатъ да послужатъ
п озъ външо време за произ-
веждане на изборитѣ. Изби-
рателнитѣ списъци, може да
сѣ каже, сѣ вече готови.
Другитѣ разпорѣждания, но-
ито сѣ направени, сѣ извест-
ни: натоварени бѣха минис-
тригъ на вжтрешнитѣ рабо-
ти и на Правосъдното да
проучотъ избирателния законъ
и да събератъ материалитѣ,
които ще сѣ нужни за из-
готвяне новия избирателенъ
законъ. Отъ друга страна
м-ра на вжтрешнитѣ работи
сѣбра своитѣ сведения, ко-
ито могатъ да бждатъ по-
лезни при изработването на
закона. Нѣщо повече: той
сѣ зловил да проучва и са-
мото настроеніе на народа,
което е отъ съществено зна-
чение при опредѣляне изби-
рателната система.

Самъ м-ра на вжтреш-
нитѣ работи заяви, че
не ще докладва въ ми-
нистерския съветъ го-
товъ представенъ прое-
ктъ за избирателния за-
конъ. Така че, по изби-
рателната система до
днесъ нѣма нѣщо пове-
че отъ това, което е
сторено около избира-
телнитѣ списъци. Това
ще може да се очаква

Министъръ председателя разглежда Мострената изложба

Напредъка на българския творчески гений. Въ централна-
та палата. Гжа Кюсеиванова прави покупки. Разговоръ съ
изложителитѣ. Какво написа Министъръ председателя въ
златната книга. Въ втората палата. Напредъка на наци-
оналното ни земледѣлие. Впечатленията на Кюсеивановъ.

Вчера въ 11 и половина ча-
са, пр. об м-ръ председателя
г. Кюсеивановъ, придруженъ
отъ семейството си и предсе-
дателя на изложбения коми-
тетъ г. Абеджиевъ и члена на
сжкия г. д-ръ Недковъ, обхо-
диха и разгледаха изложбени-
тѣ палати на V Мострена из-
ложба.

Точно въ 11 ч. и половина
г. Кюсеивановъ и придружа-
ващитѣ го влѣзоха въ хола на
централната изложбена палата,
която се помещава въ девиче-
ската гимназия.

Още съ влизането си, както
министъръ председателя, така
и съпругата му, изказаха своя
възторгъ отъ постигнатитѣ ре-
зултати.

Тѣ обходиха и разгледаха
най-внимателно всѣки зали-
като се спираха по отдѣлно
въ всѣкоя, проявяваха живъ
интересъ къмъ изложеното и
насердчаваха изложителитѣ.

Празъше впечатление, че
министъръ председателя про-
явява живъ интересъ къмъ
постиженията въ областта на
нашата промишленостъ и че
следи най-подробно всичко
онова, което ражда съ голѣмъ
трудъ и воля българскитѣ
творчески гений.

Изложителитѣ посрещиха
м-ръ председателя съ особена
радостъ и бързяха да му обя-
снятъ всѣко онова, което го
интересува.

Изложбениитѣ палати, както
презъ минелитѣ изложби, така
и сега, бѣха подрѣдени, макаръ
и скромно, но оригинално и
съ акусъ, съ което нѣщо се
почертава, че изложителитѣ
въ V Варненска Мострена из-
ложба иматъ всѣкото жела-
ние и усърдие не само да по-

кажатъ своитѣ постижения, а и
да подчертаятъ, че тѣ държатъ
и на самата външна уредба на
залитѣ.

М-ръ председателятъ побърза
да подчертае своето особено
внимание къмъ изложбата. Ка-
то направи и нѣкои покупки.
Той се бави по дълго време
въ залата, кждето Георги Ан-
геловъ отъ гр. Шуменъ излага
разни месингови предмети, а
така сжщо и в залигъ кждето
Александър Овчаровъ отъ Ва-
рна излага примуси и други
механически произведения Той
обърна така сжщо особено
внимание къмъ нашитѣ кили-
ми, мебели, резбарски и грн-
чарски изработки.

Въ залата, кждето Морска
Полицейска Служба показва
постиженията на българина по
нашего родно море, м-ръ пре-
дседателя се бави по дълго и
прояви една голѣма любозна-
телностъ къмъ героичния под-
вигъ на нашия миноносецъ
„Дръзки“, зарегириралъ тол-
кова голѣми подвизи.

Преминевайки къмъ втория
етажъ на централната палата,
м-ръ председателя бѣше по-
каченъ отъ председателя на
изложбения комитетъ г. Абед-
жиевъ и дидектора на девиче-
ската гимназия г. Кърмаковъ,
на чаша вермутъ.

Тукъ, презъ време на една
кратка почивка, господинъ и
госпожа Кюсеиванови изка-
заха своя възторгъ отъ виде-
ното до сега и написаха сво-
итѣ впечатления въ златната
изложбена книга.

Министъра председателя на-
писа следното:

Благодарностъ

Семейството на починалия зжболѣкаръ

МАКСИМЪ ИВАНОВЪ

благодари най-сърдечно на колежитѣ отъ Българския зжболѣ-
варски съюзъ, варненски клонъ, на Д-вото на запаснитѣ
офицери, на разградската дружба и на всѣки, които взеха
така топло участие въ неговата безгранична скръбъ.

По електроснабдяването на Варна

Историческото развитие на електричеството по настоящемъ.

Съ безспирни гигантски крачки и победоносен ходъ техниката на силните токове завладява света.

До като при първата машина, която столяше е трябвало да измине, за да се добде до една способна за приложение машина, която да разрешава многото и различни задачи на индустриалната — тръбаваше при динамомашината да измине само едно десетилетие да се стигне до една способна динамомашина, която дълго време ще носи голъми услуги на човъчеството.

Детинството на електричеството, на неговото добиване и разпределяне, обхваща годините 1870 год. до 1900 год. Презъ това време се развиватъ единичните блокови (бло кангентъ) централи, а по късно мѣстните районни централи. Преди този периодъ отъ време за електричеството се е знаело само това, което физиката не е предлагала.

Съ това свързва детинството на електротехниката и започва вече юношеската възраст, която обхваща годините отъ 1900 до 1913 год. Презъ това време особено се развиватъ и играятъ една голъма роля Областните централи.

Следъ тая година, 1913 до сега, вече започва мжжествена възраст на електротехниката. Презъ този периодъ отъ време се усъвършенстватъ добре областните централи, приспособяватъ се да работятъ заедно, а доста тъкната сигурностъ въ производството довежда до проникването на електротехниката въ всички отрасли на индустриалната и въобще на стопанския животъ. И нека не ни се вижда чудно, че следъ известно число години всички други двигатели ще бъдатъ напълно измѣстени отъ електрическата енергия.

Докато презъ детинството въ своя капризъ електротехниката на силните токове, или както я наричатъ още най-малкото дѣте на електротехниката, казваше „азъ искамъ“ да играе голъма роля въ живота; идва юношеското време, където, въ своя идеализъмъ, възторгъ и гордостъ, електротехниката на силните токове казва „азъ мога“ нѣщо. По-късно обаче съ сериозността на живота идеализма изчезва, а реализма, рационализма и сериозността на възмъжалата електротехника на силните токове казва „азъ трѣбва“ да опредѣлямъ развитието въ всички клонове на стопанството, за напредъ. И действително нѣма друга сила въ новото време на земята, която съ такова завоевание, както електричеството, се е промѣкнало въ всички отрасли на човъчеството.

Надъ и подъ земята, подъ и надъ водата ни служи то (електричеството) като освѣтление, двигателна сила и отопление; кара нѣй-големите машини на

индустриалната, проникнало е като свѣтлина и въ най бедната къшурка. И днеска вече обхваща цѣлия стопански животъ, електричеството е обхващало най важниятъ елементъ на човъшкия животъ; нему е опредѣлено да взема най важното мѣсто въ обществения и културенъ животъ на всѣка страна.

Отъ бѣглия исторически прегледъ се вижда колко близко е началото на електротехниката на силните токове и колко символизиращи и характерни за нейните свойства и за нейното историческо развитие сж тия три нѣща: „азъ искамъ“, „азъ мога“ и „азъ трѣбва“.

Цель и задача на електро-стопанисване

Най-близката цель на днешното електро-стопанисване е: пълното хващане и използване на водните сили и на горивните материали съ калорична топлина, като горивните материали съ голъма калорична топлина се оставятъ за износъ или за химически благородни процеси. А най-висшата цель за ржководене на едно електропредприятие е: най-големата производствена сигурностъ при най-малки разходи.

Свързането на различните единични сили на тека наречените областни централи оказва едно подобрене на товарния факторъ на централите и едно повишение на продължителното използване на съединителните проводници. Свързането на единичните централи не става само въ границите на различните държави, то преминава и политически граници на държавите и по тая нѣтъ се стига до така нареченото международно стопанисване. Преимущество отъ това сж на лице, но не трѣбва да се изключватъ и недостатъците въ време на война.

Задачата пъкъ на електро-стопанисването е: чрезъ едно планомерно електропроизводство, разпредѣление, пренасане и приложение подъ най-рационалното използване на за водитѣ (централите), да се постигнатъ най-висшите стопански послѣдствия и при това едновременно, по възможностъ, да се задоволятъ предимно съ електрическа енергия различните нужди на отдѣлните стопански клонове.

Значи, чрезъ обмисленото приложение на всички срѣдства на техниката и чрезъ планомеренъ редъ на работата, въ всички области на стопанисването, да се подобри послѣдниятъ коефициентъ (полезниятъ добивъ) на общото стопанисване.

Критериума за стопанисването на електропроизводството (токупроизводството) е Кило-ваттчасъ т. е. производствена цена на К. В. часа, Съставни

Следва

Е Д Н О Д Н Е В К А

Земята

Писмо до Кнутъ Хамсунъ — Норвегия, по-случай 77 годишнината отъ неговото раждане.

Земята и благословениятъ земе-дѣлски трудъ — ето създателятъ на всички блага. Земята винаги е хранила своите синове. Великиятъ синъ на Норвежката земя — Кнутъ Хамсунъ въ чинто произведение отъ всѣка страна, дѣла земята и пулсира съ огромното си сърдце цѣлата природа, съветва своите герои: иде-те при земята, запознайте се съ земе-дѣлския трудъ, еднѣвайте дълбоко утринната прохлада, вслуш-вайте се въ пѣсните на птиците и въ шумоленето на тревите и цѣ-тата и тя, майката земя, ще възвр-не вашето похабено здраве, ваша-та бодростъ и въра въ живота...

„Ди било е нѣкога, писателю на нор-вежката земя, било е въ ония иди-лични дни, когато човъчеството не е познавало шумътъ на модерния градски животъ. Въздухътъ не е билъ отровенъ отъ фабричния ку-мини. Хората не сж познавали прелеститъ на днешното модерно вре-ме и сж живѣли единъ здравъ и примитивенъ животъ. Тогава море-та не сж поглъщали „излишки“ отъ храни и всичко произведено отъ човъшка ржка е отивало за за-доволяване нуждите на хората.“

Да, тогава земята е хранила свои-тъ чедъ, трудътъ е билъ радостъ и удоволствие. Но днесъ, въкътъ на машината наруши покоя на глухи-тъ планински пушцини, частите на Исакъ и Ингеръ („Благодатъ на земята“) днесъ е невъзможно. Бодриятъ земе-дѣлски трудъ едва ли ще възврне при сегашния начинъ на животъ равновесието и душевния покой на г-ца Торсенъ (Последна Радостъ)...

Велики писателю Хамсунъ, ти едно време се възмущаваше отъ факта, че здравятъ и непохабенитъ селски синове отиваха въ градовете и ставаха нѣкак-ви ограничени писари и „служаци“, когато-тъ биха били добри вѣстари, земе-дѣлци и рибари.

Та се възмущаваше, защото-тогава, че градскиятъ животъ похабя чиститъ селски души и после ги припраща наново въ се-лото, негодно за никаква работ-ва (Елизей, ингеръ, Барбро — „Благодатъ на земята“).

Днесъ сжщо прогледаниятъ сел-ски синъ бѣа отъ родното си о-зидане, отъ природата и отъ здравата човъчина, защото въ се-лото има мракъ, невежество, и болести, а въ градътъ — блѣ-свѣтъ, беззрѣчие и леностъ.

Земята днесъ, писателю, е прес-тачала да бѣде майка — кормачка-даже и за собственитъ си синове. Защото хората не желаятъ да се-нагодятъ къмъ изисканията на днешното време. Тѣ още живѣятъ съ сѣвоторазбирането на твоя ге-рой — Исакъ, който работѣйки не-уморно, превръща пушцина Селан-гъ въ цѣлѣстѣ елѣнце, стремѣщъ-се къмъ лично благополучие и до-волство.

Днесъ, при сегашното развитие на техниката, при наличността на модерни земе-дѣлски пособия, тѣ продължаватъ да живѣятъ единъ-противообщественъ животъ. Е, какъ-тогава разпожсаната земя ще мо-же да храни своите синове? А трѣ-бва земята отново да стане благо-датъ за цѣлото човъчество, земе-дѣлскиятъ трудъ отъ ново трѣбва да носи бодростъ и здраве, но не-обходимо е живота да се сложи на-по други, на по широки рельси. Тру-дътъ трѣбва да бѣде удоволствие, а не проклетие. А за подобна една-мжченическа работа нужди сж но-ви хора, не мечтатели отъ рода на-Иоаханъ Нагелъ, поручикъ Томасъ-Гланъ и Мункендъ Бендъ.

Да, трѣбва да се съгради единъ-новъ свѣтъ, да се родятъ нови хо-да, които срѣдъ недрата на земята да пѣятъ и да творятъ съ радостъ и съ въра.

Велики писателю, не вървамъ-твоата кръвъ още да е застине-ла килятъ, „железото“, за което ти-говорилъ въ „Последна радостъ“, предполагамъ още да е горещо въ-въ тебъ. Ти не си изпусналъ още-перото ти, който бѣше рибаръ, мо-рякъ, хамалинъ, земе-дѣлски работ-никъ, общарски кърпачъ, дай на-човъчеството нови тълковне, ну-чи

Тоню Бербата

НАУЧНО-ЗДРАВНО ЧЕТИВО

Вакциниране на бездушната материя

Както е известно, за да се предпази човѣкъ отъ известна болестъ, лѣкари-тъ прибѣгватъ до вакци-нация, която придава на-тѣлото предпазна сила-срещу микробитѣ. Нѣщо-повече — вакцинирането-не е само предпазно срѣ-дство, но то може понѣ-кога дори и да излѣкува-известни болести.

Единъ парижки лѣкаръ — Д-ръ Жакъ Ризлеръ за-белѣзалъ, че и бездушна-та материя може сжщо-така да бѣде нападната-отъ микроби, както и жи-вата тъканъ. Дървото, ме-талитѣ, платоветѣ, расте-нията, прѣстѣта, вълната — всички тия предмети и-вещества сж сжщински-огнища на микроби. За-самата бездушна материя-микробитѣ не сж опасни, обаче веднага започватъ-да действуватъ, щомъ отъ-тамъ се пренесатъ върху-жива материя.

Д-ръ Ризлеръ е устано-вилъ чрезъ щателни из-дирвания, че съвсемъ не-сж рѣдки случаитѣ на-разяване чрезъ докосване-до дрехи, вещи, или до-стенитѣ на стаята, въ ко-ято месеци преди това е-живѣлъ нѣкой боленъ. Има микроби, които и-дори и следъ изминаване-нето на години могатъ да-станатъ деятелни, ако по-паднатъ въ нѣкои предра-зположенъ оргарнизъмъ.

Д-ръ Ризлеръ е изна-мѣрилъ една вакцина за-бездушната материя, която-не само убива намиращи-тъ се въ момента микро-би, но освенъ това пред-пазва материята отъ „за-разяване“ ней-малко за 60-месеца.

За растенията д-ръ Риз-леръ е изнамѣрилъ единъ-апаратъ, подобенъ на ци-линдритѣ за въглероденъ-двуокисъ, които сме виж-дали по содо-лимонадени-тѣ фабрики. Въ тоя ци-линдъръ се намира вакци-на подъ силно налягане.

го какъ да превърне земята въ-една слънчева грядина, въ която-трудъ да бѣде единственъ господаръ-радостта и довольството, неговъ-първи помощникъ.

Празнувайки 77-та си годишнина-въ-своето тѣло именуе: срѣдъ кржгѣтъ-на-своитѣ близки, приема въздравитѣ-на-единъ твой почитателъ, сжщо синъ-на-една земя, която днесъ трудно израв-ня-свѣтъ синове.

Тоню Бербата

Растението бива убодено-въ-корена или въ стебло-то съ една игла за инже-кция, прѣко съединена-съ-цилиндъръ и серумътъ-про-никва подъ налягане въ-растението и се разпро-странява изъ всички него-ви части, отъ коренитѣ-чакъ до върховетѣ на-клетитѣ.

Така вкараниятъ серумъ-не само убива всички мик-роби, които сж опасни за-човѣка, но допринася твър-де голъма полза за самото-растение, тъй като унищо-жава всички болестотворни-микроорганизми, които въ-момента се развиватъ въ-това растение. По тоя спо-собъ д-ръ Ризлеръ успѣлъ-да излѣкува растения отъ-болести, които не се под-давали на лѣкуване до-сега.

Д-ръ Ризлеръ направилъ-опитъ съ едно лозе, зара-зено твърде силно отъ ма-на. Благодарение на изна-мѣрения отъ него вакцинъ,-всички лози отъ това лозе-за-по-малко отъ два месе-ца напълно оздравѣли.

Но още по-голѣмо зна-чение има откритието на-д-ръ Ризлеръ за обществе-ното здраве. За напредъ-дрехитѣ, стенитѣ, подове-тѣ, мобилитѣ ще бѣдатъ-„вакцинирани“. посредст-

вомъ газоветѣ, изна-мѣ-рени отъ д-ръ Ризлеръ-когато се предрича гол-слава. Цѣли шестъ ме-следъ вакцинацията-в-ки микроби, които еве-ално биха попаднали-ху-вакциниранитѣ-в-ще бѣдатъ веднага-с-вредявани.

Д-ръ Ризлеръ напр-подробно изложение, дружено съ опити, п-по-последния хигиени-конгресъ и всички де-ти сж останали въ-торгъ отъ неговото о-тие.

Нѣколко американск-питалисти веднага сж-предложили да отку-откритието. Макарь и-денъ, обаче, д-ръ Риз-отхвърлил блѣска въ-предложения и поста-откритието си на раз-жението на френското-вѣтелство, съвършено-зплатно, при условие-се-прокара съ законъ-дължителното „вакци-не“ на всички жилищ-страната, заедно съ вс-вещи, намиращи се въ-т

Френското правител-е-решило да създаде г-ми лаборатории подъ-ководството на д-ръ-леръ за масовото при-вление на необходи-вакцини.

НАРОДНОТО ОСИГУРИТЕЛНО Д-ВО

БАЛКАНЪ-

ЖИВОТЪ

отъ София, известна, че Тодоръ Димитровъ Киря-коу отъ Варна, поради нередовности е отстраненъ като деятелъ-на-сжщото и нѣмъ право да сключва осигуровки отъ негово име, ни-то-да-получава-сума-отъ-кого-то-и-да-е-за-сѣбѣ-на-сжщото.

София, 15 августъ 1936 г.

Отъ Дирекцията

Миди, оклюзи и издѣлѣ-отъ-тѣхъ. Никелови котви-пудриери, табакери-и-молвачета, съ-варнен-ски-изгледъ.

Неизброимъ изборъ спо-мени-отъ-Варна-отъ-1-авг. на-горе-въ-книжарница

Меркурий

1 — 2959 — 10

Въ-лѣтитъ-горещи-дни-ще-почувствате-истинска-отмора. Подъ-сѣнни-тъ-на-въковния-кавакъ-въ-пивница-ресторантъ-„Природа“ съ-доброка-чествени-студени-закск-ки-и-ненадмината-скора

Ароматични

изкуствени-цѣтѣ-съ-спе-миризма

Флерични-морски-водо-съ-фантастична-ни

Бисерни-карфолчки-само-въ-книжарница

„Меркур

Ако-желаете-да-се-ни-ите-съ-добра-и-рам-ти-ра-на-храни-ти-и-приятна-обст-ка-посетете-рестор-„ЕВРОПА“ Варна —-посещение-е-достатъ-стане-постояненъ-ентъ.

Антонъ Чеховъ.

Рицари безъ страхъ и упръкъ

На-стенция „Разбиево“, въ-апартаментитѣ на-г. начални-ка-на-станцията, заседаваше-голѣмо-общество. Бѣха-начал-ници-на-станция, началници-на-дистанции, на-изгезини, де-па-и-пр., пенсионирани и не-пенсионирани, стари и млади, между-форменитѣ-жѣлезнича-рски-куртки-се-виждаше-и-боята-на-женски-модес-и-robes, срещаша-се-и-детски-муцуни. Компанията-пиеше-чай, играе-ше-на-карти, свиреше-и-се-подсладжаше-съ-разговори. Говорѣха-за-случаи, случайно-случили-се-по-тази-и-онази-линия. Разказано-бѣ-много, но-всичко-не-можешъ-описа. Са-мо-единъ-г. Укусило-въ-говори-два-часа. По-воле-да-го-на-пишѣ! Ще-бѣда-както-всѣкого-кратѣкъ.

— Три-вагона-се-бѣха-раз-били! — свърши-своята-дву-сва-речъ, г-нъ-Укусило-въ. — Д-в-а-м-а-у-б-и-т-и, петъ-

ранени, а-каквото-е-повече-отъ-туй, то-е-отъ-лукево-го: не-официално, то-естъ... Хе-хе-хи... Отъ-една-група-имаше-петъ-ранени... Викамъ-имѣ... „Ако-ли-1, Нѣкой! На-нѣкого! Казвай-че-си-се-понагъртилъ!“ На-две-солопанчета-дадохме-по-три-ру-бли-за-успокоение: мълчи-и-не-се-разпространявай. Много-предупредителности-бѣха-взети, но-при-все-това-пакъ-безъ-лошо-не-се-свърши. Мень-ме-из-хвърлиха-отъ-служба-и-ме-за-плашиха-съ-сждѣ: Ти — значи-ще-рече, си-спалъ-и-телегра-ма-не-си-далъ. На-началника-на-станцията-ще-рече, и-да-спи-не-му-е-позволено... Без-сѣкъстенъ-народъ... За-нищо-и-никакво-лишиха-семеенъ-чо-вѣкъ-отъ-служба. Въ-единъ-отъ-вагонитѣ-на-началника-на-дви-жението-изъ-бахчата-му-прѣснѣ-раци-ка-в-а-л-а-и, и-презъ-суматохата-ги-из-губили-Началникътъ-си-мечтелъ-тая

вечеръ-да-иде-раци-а-ла-бор-делезъ. Нѣжко-възпитанъ... И-ко-не-бѣха-тия-години-раци — не-би-имало-и-на-нашата-станция-слѣдствие-и-мѣстото-си-не-шѣхъ-да-згубя...

— Вие-и-сега-ли-сте-безъ-мѣсто? — попита-дъщерята-на-попа-отъ-сѣседното-село (тя-бѣше-дошла-на-станцията-да-измоли „по-знакомство“ за-майка-си-безплатенъ-билетъ-до-лѣлини-й)

— Коел-Следъ-недѣля-изъ-служехъ-вече-по-друга-линия, макаръ-че-бѣхъ-и-подъ-сждѣ. — А-ето... сжщо-случай. — почна-г. Гаршуновъ, като-си-наливаше-ракици, — Вие-на-вѣрно, знаете-Ивана-Михай-лича, който-бѣше-старши-ко-ндукторъ. Животно, ще-ви-кажа-азъ-вамъ! Честнейши-човѣкъ, благороднейши, но-мерзавецъ, такъвъ-архаровецъ-То-естъ-не-мерзавецъ-а-само-тъй... гений-такъвъ, ястребъ... Иде-веднѣжъ-въ-„Живодеро-во“ съ-в-ла-ка... Съ-творения-той-пжтвеше. Съ-пжтншкитѣ-не-го-назначаваша,

защото-жени-не-можеше-да-гледа-равнодушно: припадаше-му. Иде-той-съ-влака... А-въ-това-време-на-перона-стоятъ-около-тридесетъ-косачи. Време-работно, знаете-лѣтно...

— Къде-отивате, косачи? — пита — Хайде, казва, до-сла-дующата-станция-съ-товарины-влакъ-да-ви-закарамъ. По-грошъ, казва, на-човѣкъ-ще-взема, само...

На-тѣхъ, разбира-се, и-това-трѣбъа. Взема-отъ-тѣхъ-Иванъ-Михайличъ-по-грошъ-и-ги-на-тъпка-въ-служебния-вагонъ. Потеглиха-нашитѣ-косачи... Отъ-възхищение-и-пѣсненъ-за-пѣхъ. Бре! Въ-то-време-пж-тувахъ-и-азъ-въ-вагона-бързах-на-крѣщене-да-свара, у-Илия, Петровича... Олечка-тѣ-хната-крѣщаваха...

— Защо-вие, казвамъ, Иванъ-Михайличъ, ги-накачихте? Ами-че-на-станцията-има-контро-льоръ?

— Хайде-де?

— Ей-сета-ще-се-дотътри...

— Иванъ-Михайличъ-се-за-мисли. Р-а-з-б-и-р-а-с-е

не-и-с-к-а-ш-е-д-а-с-е-кон-фузи. То-е-нищо, знаете, вси-чко-току-тъй-преозова-тъ-и-на-всички-е-великолепно, извест-но, но-не-лово-е-и-нѣкакъ-си, знаете. Пъкъ-контрольори-раз-ни-биватъ. Такъвъ-понѣко-а-дѣволъ-ще-се-случи, че-презъ-цѣлъ-животъ-ще-го-помнишъ-имѣ-ги! Отъ-злѣба-повече-до-несе-или-пъкъ-иска-да-се-от-личи-предъ-началството.

— Влакътъ-не-може-да-се-спира — казва-Иванъ-Миха-йличъ: — а-да-ги-смакна-тъ-зи-дѣясли, трѣбъа... само-че-кавъ?

— А-ето, че-и-влакъ-ни-среща, съ-три-фенера-на-службе-ния-вагонъ. У-тѣхъ, у-кондуктори-тъ, знакъ-такъвъ: ако-на-слу-жебния-вагонъ-има-три-фене-ра, да-кажемъ, два-флага-или-нѣщо-друго-условно, то-на-станцията, значи, контрольоръ. Думитѣ-ми-се-по-твърди-ха. Иванъ-Михайличъ-мисли-и-изми-сли. Хайде-сегатъ-Отваря-на-ва-гона-вратата, хваща-господ-а-ко-сачитѣ-за-якитѣ-и-при-пълно-пара — марш! Скачай! Заска-

чаха-косачитѣ... Хе-хе-х-като-снопи-се-затѣрка-ли. — „Скачай!“ — вико-чай-напредъ-и-нищо-нѣ-ти-стане! Скачай-гакъвъ, къвъ. Чортъ, дяволъ.

Ние-гледаме-и-отъ-смѣ-умираме. Всички-наск-Единъ-само-си-счупилъ-а-останалитѣ-всички-бл-лучно-Тѣй-имѣ-и-пропи-грошовитѣ. Хе-хе-хе... Г-една-недѣля, кой-знае-узнаветъ-за-този-скаидъ-мѣкватъ-косача-съ-сч-кракъ. Донесълъ-нѣкой-вземе-мжжната. Хорска. Нѣ-косача-дадохъ-5-ру-Иванъ-Михайлича-изхо-отъ-служба.

— И-той-сегатъ-безъ-ли-е?

— Въ-операта, чувъ-постжпилъ. Славенъ-бл-има. Пжтува, случва-влака, напи-се-и-по-пѣе. Зѣбровецъ-се-заслу-птицитѣ-заплакватъ. 1-ливъ-човѣкъ, не-ще-и-1

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Конференцията на съюза на популярните банки в Варна
Откритието на конференцията. Речта на председателя на популярните банки Д-р Палазов. Приветствията. Колко дни ще продължи конференцията.

Днес в 10 ч. с. в салона на Варнен. Търг. Камара започна своите заседания конференцията на съюза на популярните банки.

Конференцията беше много добре посетена; присъстваха делегати от всички популярни банки.

Присъстваха още и директори на Б. З. К. Банка г. Таралевков, председателя на Варнен. Търг. камара г. Абеджиев и др. стопански дейци.

Конференцията се откри от представителя на Варненската Приморска банка г. Мандов.

Той с няколко бегли шрихи нарисова картината на съвременната стопанска действителност, проследи причините за днешното тежко стопанско положение, спря се и върху българската стопанска действителност. — подчерта че днешната конференция си поставя за задача да коригира стопанската дейност на всички популярни банки и да им даде нов тласък за работа и я обяви за открита.

Пръв взема думата главния директор на съюза на популярните банки г. Палазов.

Той се спрѣ общирно върху днешната стопанска структура на саѣта и засягайки въпроса за безработицата каза:

— Днес всички държави се борят срещу безработицата — като пласират работниците в оная индустрия, която вържват народитѣ.

Има и един друг начин за борба с безработицата, създаване изкуствено работа на безработните.

Разрешават ли обаче тия два начина въпроса за безработицата?

На този въпрос д-р Палазов даде един изчерпателен отговор, като съфакти и аргументи доказа, че тѣзи два начина за борба с безработицата далеч не я изчерпват и разрешават.

Спирайки се върху стопанското положение у насъ той засега оная пътя по който ние трѣбва да вървим — за да здравимъ своето национално

стопанство.

А за да стане това, за да здравимъ нашето стопанство, ние трѣбва да разрешимъ преди всичко земеделския проблемъ, като увеличимъ дохода на земеделското население и рационализираме занаятиѣ.

По-нататък д-р Палазов се спрѣ върху онѣзи положенія, които ще увеличатъ доходността на нашия земеделецъ и рационализиратъ занаятиѣ и **кооперативизацията** заключи: че народа трѣба самъ, съ собствена инициатива и сили да постигне това, а не да рѣзчи на държавата. Чрезъ взаимомощиѣта ние можемъ да постигнемъ много и да подобримъ значително нашето национално стопанство. А кооперацията въ случая, популярните банки биха могли да нелеятъ нова струя съживителна кръв въ това стопанство и да го тласнатъ много напредъ, чрезъ кредита.

Накрай д-р Палазов подчерта, какво, че съживяването на нашето национално стопанство е наше дѣло и всички трѣбва да работятъ за него.

Следъ речта на д-р Палазов председателя на камарата г. Абеджиев поздравя конференцията от името на м. ра на Търговията г. Велевъ, от името на камарата, пожела на същата успѣхъ въ работитѣ и като председател на изложбения комитетъ покани кооперативнитѣ дѣйци да посетятъ изложбата и видятъ напредъка на българския творчески гений.

На края председателствующия конференцията прочети писмото на началника на Варненския гарнизонъ ген. Поповъ, съ което той пожелава на кооперативнитѣ дѣйци успѣхъ и напредъкъ и отложи заседанието за утре 7 и половина часа сутринта.

Конференцията ще продължи 3 дни.

За „ЗЛАТНИЯТЪ АЛМАНАХЪ НА БЪЛГАРИЯ“ реклами се приематъ въ администрацията на „Варненски новини“. 1-10.

ПРОБЛЕМАТА

Въпросътъ за участието на професионалнитѣ организации въ политическия животъ

е конституционенъ въпросъ. Законопроектитѣ за стабилитета на чиновницѣтъ и за полицията. Кога ще бждатъ гласувани тия два важни законопроекта. Прегрупирането на общественитѣ сили.

(Продължение отъ 1 страници)

нашѣриѣта на тѣхнитѣ автори.

— Говори се за съществуването на сериозни разногласия въ кабинетѣ въ връзка съ новия избирателенъ законъ?

— И това сѣ само празни приказки. Избирателниятъ законъ не е поставянъ на разглеждане въ министерския съветъ, не сѣ знаятъ още отдѣлнитѣ становища и, следователно, не може да става и дума за нѣкакви разногласия. Другъ би билъ въпросътъ, ако въ министерския съветъ бѣха начертани основнитѣ линии на закона. Идущата седмица ще слѣдватъ на разглеждане този законъ въ прѣсѣ и тогава всѣмъ единъ отъ моитѣ колеги ще може да се изкаже по него. Вие знаете моето мнѣние по избирателния законъ. Азъ не веднажъ съмъ се изказвалъ, поздравямъ и сега: нищо ново още нѣма. Ще видимъ — стариятъ ли законъ ще остане въ сила, съвършено новъ ли ще изработимъ, или ще сѣнемъ на нѣщо сръдно, като измѣнимъ и допълнимъ съ нѣкои нови пункта досегашния избирателенъ законъ — ще видимъ.

— Както Ви е известно, подета е инициатива за създаване федерация на стопанскитѣ съюзи, които искатъ участие въ парламента. Какъ гледате на тази инициатива?

— Законитѣ за професионалнитѣ организации предвиждатъ подобно участие.

— Участието на стопанскитѣ категории въ политически институции е ли въпросъ, който може да се уреди чрезъ избирателния законъ, или е чисто конституционенъ въпросъ?

— Безспорно това е конституционенъ въпросъ. Все пакъ този въпросъ ще се разреши паралелно съ пазирателния законъ.

— Два важни законопроекта за стабилитета на чиновницѣтъ и за полицията ще бждатъ ли гласувани преди изборитѣ?

— Има изготвени проекти, които не сѣ внесени още въ министерския съветъ. Тѣ ще бждатъ разглеждани веднага следъ избирателния законъ.

— Нѣкои бивши екзалтирани партизани, за съжаление между тѣхъ сѣ намиратъ и нѣкои отъ първенцитѣ на бившитѣ буржоазни партии, се опитватъ да образуватъ политическо течение — разни разпородни фронтове по чужди образци. Не е ли изключено, една подобна авантюра, да забави процеса на нормализирането?

— Моитѣ сведения сѣ, че нищо подобно до сега не било постигнато.

Азъ не вървамъ, ашитѣ общественитѣ и политични да изпадатъ въ опова умалоправие, което би могло да доведе до сѣтрисане за страната, отъ която нѣщо нѣма да спечалатъ, а страната, сигурно, много ще загуби.

Тукъ м-ръ председателя направи алюзия за диктатуритѣ, които, било отъ лѣво, било отъ дѣсно, сѣж бивали всѣмога пай-зле избраното сръдство въ политическия борба и, които сѣж бивали винаги въ разрѣзъ съ народната воля.

Създаването на свободни зони

въ Варна и Русе. Новото положение, което се създава съ новия законъ за митницѣтъ. Ще се сподобува за раздвижването на вътрешния пазаръ.

София 20. Едно отъ най-важнитѣ постановления на закона за митницѣтъ е, че стокитѣ, които ще се изнасятъ отъ антрацитнитѣ складове за чужбина, се освобождаватъ отъ всѣкакви такси, каквито до сега се заплащаха.

Това постановление на законъ ще засегне антрацитнитѣ складове въ Русе и Варна, което е равносильно за даване на свободна зона въ тия два града.

Това ново законоположение ще улесни въ голѣма степенъ международната търговия и ще сподобува за раздвижването на пазаря.

Търговско-промишленитѣ сръди у насъ посрещатъ съ задоволство идеята за създаване свободни зони въ Варна и Русе.

Японски индустриалци

въ България. Идватъ отъ Япония за да проучатъ възможноститѣ за прѣки връзки между България и Япония.

Соф. 20 Къмъ края на текущата седмица въ София пристигатъ идящи отъ Япония на пътъ за Европа и Америка 15 видни японски индустриалци: финансисти и стопански кооперативисти. Тѣ пътуватъ съ официална мисия — да проучатъ условията за производството на балканскитѣ и европейскитѣ държави и възможноститѣ за засилване на прѣки търговски връзки между отделнитѣ държави и Япония.

Гоститѣ ще останатъ въ България два дни. Ще иматъ срещи съ стопанскитѣ дѣатели и, вѣроятно, съ официалнитѣ лица.

Пребивава въ града и съвременно известния борецъ Хари Стоевъ, — човѣкътъ съ златнитѣ крака. Поканенъ е отъ Шуменския областенъ директоръ г. Казанлиевъ, да вземе участие въ проектиранитѣ голѣми борби, презъ време на селско стопанския съборъ въ гр. Варна. Хари Стоевъ е отседналъ въ хотелъ Лондонъ.

ВНИМАНИЕ!
АКО ИСКАТЕ ДА БЪДЕТЕ МЕЖДУ СВОИТЕ СЪГРУЖДАНИ ВЪ СОФИЯ,
СЛИЗАЙТЕ ВЪ
ХОТЕЛЪ КОНТИНЕНТАЛЪ
КЛЕМЕНТИНА 12 София
СЪ ТЕЧАЩА ТОПЛА И СТУДЕНА ВОДА, БАНЯ, АСАНСОРЪ ПАРНО ОТОПЛЕНИЕ.
Съдържатели:
ПЕТЪРЪ ТАСЕВЪ

Г. Г. ЧИЗОВИЦИ, УЧИТЕЛИ и граждани само въ

пизинца-ресторантъ „Прозоръ“

бул. „Фердинандъ“ 97, ще получите съ малко пари чесна и вегетарианска питателна и вкусна храна. 1122

ДЪРВЕНИ ВЪЖЛИЩА
Джбовъ належъ 1-40 лв. нгр. въ склада за дърва и сжглища на **Темелко Костовъ**
1 3 Телефонъ 24-27

Бунтовническитѣ войски

търпятъ нови неуспѣхи. Впечатлението на чуждитѣ кореспонденти на досегашнитѣ жения 55 000 убити до сега, бандирани пристанища край бреговетѣ на Атлантическия океанъ

Парижъ 20. (Хавасъ) Кореспондентъ тѣтъ „Екзельсбюръ“ съобщава споредъ официални статистични числото жергвитѣ презъ четири седмичнитѣ сражения Испания въ злѣта 55 000 убити. Отъ които 30 000 сѣ падатъ на бунтовницѣтъ.

Малага 20 (Хавасъ). Спешнитѣ пратеници на агенцията съобщава, че областта на Малага, центъръ на съпротивата на правителственитѣ войски и тѣхната база за нападение, представлява единъ видъ клинъ, граничаща на западъ съ провинция Кадисъ, на северъ съ провинция Кадисъ, на изтокъ съ провинция Гранада и на югъ съ морето. Правителствената флота е установила тамъ базата с нейни единици сѣ готвятъ бомбардиратъ севернитѣ пристанища на Мароко и тия мираши сѣ край брѣговетѣ Блантачески океанъ, намиращи се за сега въ ръцетѣ бунтовницѣтъ.

Гранада изглежда откъсната отъ останалата частъ на бунтовническата — Андалузитѣ стратегията е била лъна, понеже правителствениѣ предни позиции обградили Гранада и сѣднали въ нея.

Мадридъ 20 (Ройтеръ) Правителството съобщава, че нѣралъ Менгада, единъ най-добритѣ му генерали пожелалъ голѣми успѣхи фронтъ Гвадараме, като е пилъ множество войници и нелъ отъ бунтовническитѣ войски 6 тежки оръдия. Бунтовницѣтъ дали 500 убити и нени. Все още липсватъ същията за действията на Бана острѣвъ Майорка, кждѣ както изглежда, отъ страна бунтовницѣтъ не сѣ оказали никаква съпротива.

С. Себастьянъ 20 (Хавасъ) Единъ отъ специалнитѣ пратеници на агенцията „Хавасъ“ съобщава: когато ние навлахме Хайдай, на пътъ Санъ Себастьянъ, положението въ Ирумъ изглеждаше много критично.

Ние сме съ впечатлението, че бунтовницѣтъ и тукъ ще претърпятъ неуспѣхъ.

НАСТОЯТЕЛИ

отъ провинцията да се отатъ най-късно до 1 т. м. продадени вестници и събрани суми отъ обявленията.

ФРИЗБОРСКИ сѣдла отъ „Севиля“ — малка чувствителна цена на еднотелческото обзорнишко калене. Не се стеснявайте прѣвѣритѣ, че наистина намалено чувствително. Щомъ прѣвѣрите, ще се убедите! Телефонъ 20 88

дърноста за услуга, която той и Бобъ Хестингс бѣха оказали. Въ време на приятната беседа до месата за чай Мери бѣше забравила лѣжливито си положение. Случайността я възвѣрна къмъ съзнанието за действителността. Едвардъ често си спомняше за тая срѣща. Въпрѣки обичая си, той много говори за себе си, а Мери го поощряваше съ въпроси въ които се чувствуваше непритворенъ интересъ. Отъ пристигането си въ Вашингтонъ той сѣ никога не бѣ прекарелъ така приятно времето, съ никого не сѣ бѣ чувствалъ така непринудено и добре. Струва му се, че младата жена за мигъ му откри душата си, — благородна душа, която тъгуваше въ самота. А той случайно въ простодушната си откровеностъ, напипа подходящата нота за да предизвика доверието и, да я застави да забрави обичайната ѣ сдържаностъ.

За Едвардъ женитѣ бѣха случайностъ, преходно впечатление. Само една го засегна дълбоко, преди много години. Силна свѣтулка която го ослѣпи за мигъ, която сѣ бръзъ огънь го обгори и изчезна въ неизвестността.

Мери Фрименъ не приличаше на тая жена. Тя имаше сжжитѣ сини очи, като у Елисъ Шерлино въ очитѣ на Мери имаше тайствена дълбочина, — като че тя бѣ свикнала да гледа въ тъмнина. Мери не бѣше самоволна и страховита като Елисъ. Сѣмьлостъ сѣ, която тя носеше последствията на своя грѣхъ, гордата ѣ затвореностъ внушаваха неволно уважение. Въ сжщото време въ характера ѣ имаше удивителна мекота, произтичаща отъ лъвова къмъ детето. Едвардъ сѣ възмущение си мислѣше, че невинното дете е станало жертва на жестокостъта и подлостъта на неизвестенъ мезавецъ.

У дома Едвардъ го очакватъ важна работа

но той си сви папираса и се отпусна на едно кресло до прозореца, размишлявайки за нещастната сѣдба на Мери Фрименъ. Изглеждаше чудовищно-несправедливо, че жената е платила така цена за грѣхъ извършенъ отъ мъжъ, който сега е свободенъ и не носи никакви грижи. Ако не би било детето. Едвардъ не би псѣвѣрвалъ, че съ Мери е могло да се случи такава история. Подобна грѣшка не бѣше свързана съ спокойната сила на характера ѣ.

Цѣлото му природно благородство се възмущаваше при мисълта за това, какъ обществото сѣ бѣ отнесло къмъ нещастната жена. Но какво да се прави? Гордостъта бѣше заставила Мери да прекъсне начеващото сѣ приятелство, въ това Едвардъ сега не сѣ съмняваше. Какъ да върнатъ доверието ѣ? Тя доброволно сѣ бѣ отстранила отъ предишнитѣ си приятелки и, навѣрно, не иска да завързва нови познанства.

Разкажътъ на г-жа Бенъ усилъ жеканието на Едвардъ да опознае по-отблизо младата жена. Той ѣ сжжелаваше отъ цѣлата си душа, искаше да ѣ покаже приятелството си. Нѣколко пѣти той сѣ канеше да ѣ навести, но не сѣ решаваше. Бобъ Хестингс бѣше у Мери и бѣ получилъ покана да остане на вечеря. Секретарьтъ разказа, че много приятно прекаралъ времето, но че мисисъ Фрименъ не го поканила да отиде пакъ.

Най-сетне зимата настѣпи. Започнаха заседанията на конгреса и Стивенъ престана да мисли за Мери, заетъ сѣ други грижи.

Едвардъ призна сѣ първата си речъ, за която председателътъ на комисията, който бѣ внесълъ обжиданото предложение, му даде само пѣтъ минути. Новиятъ депутатъ говореше бързо, сѣ голѣма убедителностъ и, видимо сѣ пѣлно познаване на въпроса. Речта му направи впечатление. Ко-